

F. t. l. vedr. retsplejeloven og straffeloven

isolation henvises til pkt. 2.7.3. nedenfor. I øvrigt kan nævnes, at Danmark efter Justitsministeriets opfattelse ikke er internationalt retligt forpligtet til at indføre en sådan ufravigelig overgrænse.

2.5. Fuldstændig og delvis isolation

2.5.1. Gældende ret

Efter retsplejelovens § 770 a kan retten efter anmodning fra politiet bestemme, at en varetægtsarrestant fuldstændigt eller delvis skal udelukkes fra fællesskab med andre indsatte (isolation).

Ved fuldstændig isolation er der truffet bestemmelse om, at varetægtsarrestanten skal afskæres fra samvær med alle andre indsatte i fængslet. Ved delvis isolation er der truffet bestemmelse om, at varetægtsarrestanten ikke må have samvær med bestemte, angivne andre indsatte. Delvis isolation anvendes kun sjældent i praksis.

2.5.2. Strafferetsplejeudvalgets forslag

Strafferetsplejeudvalget foreslår, at den særlige regulering i retsplejeloven af varetægtsfængsling i isolation alene skal finde anvendelse i den situation, hvor der er spørgsmål om udelukkelse af arrestanter fra fællesskab med alle andre indsatte (fuldstændig isolation).

Efter udvalgets opfattelse kan de ulemper, der i almindelighed er forbundet med anbringelse i delvis isolation, ikke med rimelighed sidestilles med de ulemper, der generelt er en følge af anbringelse i fuldstændig isolation. Udvalget finder det derfor ikke hensigtsmæssigt at lade anvendelsen af de to former for isolation være undergivet et fælles regelsæt. Efter udvalgets opfattelse vil det i øvrigt ikke kunne udelukkes, at vurderingen af, om betingelserne for fuldstændig isolation er opfyldt, utilsigtet vil kunne påvirkes af, at de samme betingelser skal være opfyldt blot for at iværksætte også mindre restriktive former for delvis isolation. Udvalget foreslår på den baggrund, at den særlige regulering i retsplejeloven af varetægtsfængsling i isolation alene skal finde anvendelse i de situationer, hvor der efter anmodning fra politiet er tale om udelukkelse af arrestanten fra fællesskab med alle andre indsatte (fuldstændig isolation).

Hvis politiet af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed alene ønsker, at arrestanten skal udelukkes fra fællesskab med bestemte andre indsatte (delvis isolation), finder udvalget, at retsplejelovens § 773 vil udgøre en tilstrækkelig beskyttelse af varetægtsarrestantens interesser. Efter denne bestemmelse kan en arrestant forlange spørgsmålet om opretholdelse af

andre begrænsninger (end de særligt regulerede), som politiet af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed har foretaget i arrestantens rettigheder, forelagt retten til afgørelse.

Der henvises til betænkningen s. 62-63.

2.5.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er enig i, at fuldstændig isolation må anses for at være et indgreb af langt større intensitet end delvis isolation, og at der ikke bør stilles samme strenge betingelser for iværksættelse af delvis isolation, som for iværksættelse af fuldstændig isolation.

Justitsministeriet kan derfor af de af Strafferetsplejeudvalget anførte grunde, tiltræde udvalgets forslag om, at den særlige regulering i retsplejeloven af varetægtsfængsling i isolation alene skal finde anvendelse i de situationer, hvor der er tale om fuldstændig isolation.

2.6. Betingelserne for iværksættelse og fortsættelse af isolation

2.6.1. Gældende ret

Efter den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 770 a, stk. 1, nr. 1, kan retten alene træffe afgørelse om isolation, hvis varetægtsfængslingen er besluttet i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3. Det kræves således, at sigtede er varetægtsfængslet, fordi der er grund til at antage, at sigtede vil vanskeliggøre forfølgningen, f.eks. ved at fjerne spor eller ved at advare eller påvirke andre.

Det følger af kravet om, at sigtede skal være varetægtsfængslet efter § 762, stk. 1, nr. 3, at der skal være begrundet mistanke om, at sigtede har begået en lovovertrædelse, der er undergivet offentlig påtale (mistankekravet). Endvidere skal lovovertrædelsen efter loven kunne medføre fængsel i mindst 1 år og 6 måneder (kriminalitetskravet).

Varetægtsfængsling i isolation kan endvidere efter retsplejelovens § 770 a, stk. 1, nr. 2, alene iværksættes, når varetægtsfængslingens øjemed gør isolation påkrævet, f.eks. for at hindre sigtede i gennem andre indsatte at påvirke medsigtede ved trusler eller på anden lignende måde at påvirke andre (indikationskravet). Varetægtsfængslingens øjemed skal således i det enkelte tilfælde kræve - ikke blot at den sigtede fængsles - men yderligere, at fængslingen finder sted i isolation.

Endelig stilles i retsplejelovens § 770 b et særligt proportionalitetskrav for iværksættelse og fortsættelse af isolation. Kravet gælder ved siden af det almindeli-